

Szegedi Ítéltábla

Bhar.I.29/2024/5.

A Szegedi Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Szegeden, 2024. október 9. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az embercsempészás büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Szegedi Törvényszék 2023. április 4. napján kihirdetett 5.Bf.111/2022/140. számú ítéletének Terhelt1 I. rendű vádlottra vonatkozó részét *helybenhagyja*.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Szegedi Járásbíróság a 2021. június 17. napján kihirdetett 11.B.761/2017/377. számú ítéletével Terhelt1 I. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként, folytatólagosan elkövetett embercsempészás büntetében [Btk. 353. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont, (3) bekezdés d) pont] és 3 rendbeli – kettő esetben felbujtóként elkövetett – közokirat -hamisítás büntetében [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont].

[2] Ezért őt, mint a társtettesként, folytatólagosan elkövetett embercsempészás büntetében bünszervezetben elkövetőt – halmazati büntetésül – 7 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte.

[3] Megállapította, hogy az I. rendű vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. A kiszabott szabadságvesztésbe az I. rendű vádlott által 2015. szeptember 12. napjától 2018. március 13. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította.

[4] Rendelkezett a bűnjelekről, a felmerült bűnügyi költségből – többek között – az I. rendű vádlottat 1.364.421,- forint, I., III., IV., VII., VIII., IX., X., XII. rendű vádlottakat egyetemlegesen 30.160,- forint megfizetésére kötelezte, 968.695,- forint bűnügyi költségről akként rendelkezett, hogy azt az állam viseli.

[5] Az elsőfokú ítélettel szemben az I. rendű vádlott védője jelentett be fellebbezést elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében.

[6] A Csongrád-Csanád Megyei Főügyészszég 6.B.555/2016/77. számú átiratában az I. rendű vádlott vonatkozásában a védelmi fellebbezést részben alaposnak tartotta, indítványozta, hogy a Szegedi Törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, az I. rendű vádlottat 2 rendbeli felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntettének [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont] vádja alól mentse fel, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[7] A védő fellebbezése írásbeli indokolásában a fellebbezést fenntartva, azt kiegészítve indítványozta az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését megalapozatlanság miatt.

[8] Vitatta az elsőfokú bíróság azon megállapítását, hogy az I. rendű vádlott saját elhatározásából szervezte az embercsempészést, utalva az I. rendű vádlott vallomására, mely szerint a cselekményt fenyegetés hatására követte el, melyre figyelemmel esetében büntethetőséget kizáró ok áll fenn [Btk. 19. § (1) bekezdés]. Ezen felül vitatta a bünszervezet megállapítását, az I. rendű vádlott bünszervezet szervezőjekénti megjelölését. Arra is hivatkozott, hogy az I. rendű vádlottnak a büncselekmény elkövetéséből nem származott haszna.

[9] A Szegedi Törvényszék a 2023. április 4. napján kihirdetett 5.Bf.111/2022/140. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet – az I. rendű vádlottra vonatkozóan – megváltoztatta:

[10] Terhelt I. rendű vádlottat az ellene 2 rendbeli felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntette [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont] miatt emelt vád alól felmentette.

[11] Az I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 5 évre, a közügyektől eltiltás tartamát 5 évre enyhítette.

[12] Az elsőfokú eljárásban felmerült bünygyi költségéből az I. rendű vádlottat 1.178.595,- forint, I. és XV. rendű vádlottat egyetemlegesen 507.492,- forint, I., II., IV., IX. és XII. rendű vádlottakat egyetemlegesen 30.160,- forint megfizetésére kötelezte. Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

[13] Kötelezte az I. rendű vádlottat a másodfokú eljárásában felmerült 340.614,- forint bünygyi költség megfizetésére.

[14] A másodfokú bíróság ítéletével szemben az ügyészszég jelentett be fellebbezést Terhelt I. rendű vádlott terhére súlyosításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabása érdekében.

[15] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.165/2022/29. számú átiratában az ügyészség fellebbezését, annak indokolásával egyezően fenntartotta. Indítványozta, hogy az ítéltábla a Be. 618. § (1) és (2) bekezdése szerinti terjedelemben bírálja felül a másodfokú ítéletet és az azt megelőző első-, és másodfokú bírósági eljárást. Álláspontja szerint az első- és másodfokú bíróság az eljárást javarészt a perrendi szabályok megtartásával, hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés nélkül folytatta le.

[16] Álláspontja szerint relatív eljárási szabálysértést követett el a másodfokú bíróság, amikor a másodfokú ítéletet elmulasztotta közölni személy vagyoni érdekelttel és jogorvoslati jogot sem biztosított részére a rá vonatkozó rendelkezés ellen [Be. 57. § (1) bekezdés a) pont, (2) bekezdés e) pont, Be. 581. § g) pont, Be. 544. § (1) bekezdés, 455. § (3) bekezdés].

[17] Indítványozta, hogy az ítéltábla intézkedjen a másodfokú ítéletnek a jogorvoslati jogra történő figyelmeztetést is tartalmazó tájékoztatással történő kézbesítése iránt a vagyoni érdekelt részére.

[18] Ezen felül indítványozta, hogy az ítéltábla a másodfokú ítéletet változtassa meg, az I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamát súlyosítsa, egyebekben a másodfokú ítéletet hagyja helyben.

[19] A harmadfokú fellebbezési nyilvános ülésen az ügyészség fenntartotta az írásbeli indítványát.

[20] A védő a másodfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

[21] A fellebbezés alaptalan.

[22] Az ítéltábla megállapította, hogy a harmadfokú eljárás lefolytatásának feltételei fennálltak, hiszen a másodfokú bíróság az elsőfokon bűnösnek kimondott Terhelt I. rendű vádlottat a 2 rendbeli felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntette miatt emelt vád alól felmentette, mely rendelkezés a 2017. évi XC. törvény (Be.) 615. § (1) bekezdés és (2) bekezdés b) pontja alapján a harmadfokú eljárást lehetővé tette.

[23] Az ügyészség fellebbezése az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálatból eredő egyéb döntést sérelmezte és a büntetés súlyosítását célozta [Be. 615. § (3) bekezdés a) pont].

[24] A felmentő rendelkezés a harmadfokú eljárásban nem volt felülbírálható a Be. 618. § (4) bekezdése értelmében, mivel e rendelkezéssel szemben fellebbezés bejelentésére nem került sor.

[25] A másodfellebbezés tartalmára tekintettel a Be. 619. § (4) bekezdése alapján az ítéltábla a másodfokú ítélet megalapozottságát nem vizsgálta, határozatát a másodfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[26] Az ügyben eljáró első- és másodfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, eljárási szabálysértés miatt hatályon kívül helyezésre nem volt ok.

[27] Az ítéltábla nem osztotta a fellebbviteli főügyészség álláspontját a tekintetben, hogy személy vagyoni érdekelt részére fellebbezési jogot kellett volna biztosítani a másodfokú ítéletben hozott rendelkezéssel szemben.

[28] Amennyiben a hivatkozott rendelkezést – bűnjel kiadása – az elsőfokú bíróság hozta volna meg, úgy valóban fellebbezési jogot kellett volna biztosítani a vagyoni érdekeltnek az őt érintő rendelkezéssel szemben.

[29] Azonban a másodfokú ítélet elleni fellebbezés kereteit a Be. 615. és 616. §-ai szabják meg, ebbe nem tartozik bele az egyéb érdekelt fellebbezési joga, azaz a vagyoni érdekeltre vonatkozó rendelkezés a másodfokú ítélet kihirdetésével jogerőre emelkedett, a másodfokú ítéletet csupán kézbesíteni kellett volna a részére is.

[30] A büntetés kiszabását illetően a másodfokú bíróság helytállóan helyesbítette a bűnösségi körülményeket. Azt az ítéltábla annyiban egészítette ki, hogy a másodfokú ítélet óta is további másfél év eltelt és ennyi idővel nőtt a tényleges időmúlás, – ami a harmadfokú elbírálás időpontjában már kilenc év – valamint a büntetőeljárás hatálya alatt állás is.

[31] Önmagában a részfelmentés nem indokolta volna a jelentő mérvű enyhítést az I. rendű vádlott esetében, hiszen az embercsempészás büntetése képest a közokirat-hamisítás büntetése tárgyi súlya elenyésző volt. Ugyanakkor a jelentős időmúlásra, a hosszú előzetes fogvatartásban töltött időre figyelemmel és a belső arányok megtartása érdekében a büntetés jelentős súlyosítása már nem volt indokolt, az ítéltábla álláspontja szerint a harmadfokú határozat meghozatalának időpontjában a másodfokú bíróság által megállapított szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartama nem volt eltúlzottan enyhe.

[32] A másodfokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek voltak.

[33] A kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla az ügyészség fellebbezését nem ítélte alaposnak, ezért a másodfokú bíróság ítéletének Terhelt I. rendű vádlottra vonatkozó részét a Be. 623. §-a alapján helybenhagyta.

[34] A végzéssel szemben a Be. 458. § (3) bekezdése alapján nincsen helye fellebbezésnek.

Dr. Benedek Tibor s. k.

Sefta Márta dr. s. k.

Dr. Joó Attila s. k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Szegedi Ítéltábla Bhar.I.29/2024/5. számú végzése és a Szegedi Törvényszék 5.Bf.111/2022/140. számú ítéletének Terhelt1 I. rendű vádlottra vonatkozó része a mai napon jogerőre emelkedett.

Szeged, 2024. október 9.

Dr. Benedek Tibor s. k.

a tanács elnöke